

48—50 Mill. Kr. komme til at ligge det virkelige meget nær. Men ved Siden deraf staar jo ogsaa en anden Betragtning, jeg gerne vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, og som jeg tror er ret nærliggende, naar man vil anstille en Sandsynlighedsberegning over de Udgifter; her vil komme til at foreligge. Det er for Flaadens Vedkommende dette, at der opretholdes en Flaade i fuldt saa stort Omfang som den; vi i Øjeblikket har, og for Hærens Vedkommende dette, at der foregaar en Udvidelse af Antallet af Mandskab, der uddannes, og en betydelig Udvidelse af forskelligartet Materiel. Det er da ganske naturligt, at man ikke kan naa til dette Resultat med mindre Udgifter, end man havde i Forvejen. Naar der bliver Mulighed for at holde sig nogenlunde til de samme Udgifter, saa beror det paa et bestemt Forhold, nemlig dette, at man har foretaget en Ændring med Hensyn til Befalingsmændenes Forhold, som bevirker, at der paa Befalingsmandslønninger, navnlig ved Afskedigelse af Serjenter, spares omtrent 5 Mill. Kr. Men overfor dette staar hele den forøgede Udgift, som staar i Forbindelse med de nye Materielanskaffelser, de nye Kaserneanlæg og andet saadant, som tilstaas at være gennemsnitlig omkring 4 Mill. Kr. om Aaret. Det samlede Udgiftsresultat vil da vise sig at blive det, som jeg hele Tiden har hævdet. Der er i Flertals-Forslagene en tilstaaet Udgift af 48 Mill. Kr. Men dette vil ikke vise sig at være holdbart, thi man har for alle Anskaffers Vedkommende og for Nybygningernes Vedkommende regnet med Beløb, der er omkring 5 Mill. Kr. lavere, end man for faa Maaneder siden gjorde op, der nødvendigt maatte til ved Anvendelsen af en Ordning, der havde et lignende Omfang som denne. Derfor vil de virkelige Udgifter komme til at ligge omkring ved 53 Mill. Kr., hvis denne Ordning skal blot nogenlunde anstændigt gennemføres, naturligvis stadig forudsat, at man bevarer det Prisniveau, som vi i Øjeblikket har; thi hvis vi kommer til et helt andet Prisniveau, ligger det i Sagens Natur, at da kan man paa Papiret stille nogle andre Tal op, men dette vil jo ikke være Udtryk for, at der er foregaaet nogen virkelig Nedgang i Udgifterne.

Den højtærede Forsvarsminister gjorde nogle Bemærkninger til mig med Hensyn til de almindelige Partiforhold. Den højtærede Minister sagde, at jeg havde talt om den konservative Presses Behandling af dette Spørgsmaal. Men det drejede sig jo kun om nogle enkelte Blade. Jeg har talt om en Del af den konservative Presse og ikke om den samlede konservative Presse. Om man med stor Grund kan nøjes med at sige: nogle enkelte konservative Blade, lader jeg staa hen; der er dog Grund til at understrege, at disse enkelte konservative Blade turde være den Del af den konservative Presse, som har den langt overvejende Del af Læsere indenfor dette Partis Presse.

Dernæst sagde den højtærede Forsvarsminister i Anledning af nogle Bemærkninger, jeg havde gjort om de forskellige Stemninger indenfor Partiet Venstre, at jeg optraadte som Tankeløser, og jeg kunde jo ikke vide, hvorledes Partiet Venstres forskellige Medlemmer i Virkeligheden tænkte; det vilde jeg faa at se ved Afstemningen. Nej, ved Afstemningen faar jeg aldeles ikke at se, hvorledes det ærede Partis Medlemmer tænker. Der faar jeg at se, hvordan de skal stemme, men dette er ingenlunde Udtryk for, hvorledes de forskellige Medlemmer tænker, og ud fra hvilke forskelligartede Betragtninger de foretager denne Afstemning. Jeg tror, at den brogede Stemning, som jeg søgte at give et Indtryk af, virkelig findes indenfor det ærede Parti; derom har jeg baade ved denne og ved mange andre Lejligheder modtaget saa mange Vidnesbyrd, at jeg ikke nærer nogen som helst Tvivl i saa Henseende.

Imidlertid var der her et Punkt, som baade den højtærede Forsvarsminister og den ærede Ordfører for Partiet Venstre dvælede længe ved, i de Udtalelser, som jeg forrige Dag havde fremsat. Jeg havde sagt, at denne Overenskomst byggedes ikke paa saglige Grunde, ikke paa Troen paa Skabelsen af et Militærvæsen, der for Alvor betød noget, ikke heller paa en Idé, ikke paa et bærende Princip, men paa Ønsket om at holde to Partier politisk sammen i et Samarbejde. Berettigelsen deraf er blevet noksom understreget ved Udtalelser, Erklæringer og Afstemninger i